

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

18. tammikuuta 2019

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

- 1 Puoli vuosisataa sen jälkeen, kun Bahá'u'lláh kehotti kuninkaita ja hallitsijoita tekemään keskenään sovinnon ja määräsi heille tehtäväksi perustaa rauha maan päälle, tuon aikakauden suurvallat syöstiin sotaan. Tämä oli ensimmäinen sota, jota pidettäisiin ”maailmansotana”, ja se muistetaan kauhistuttavan tuhoisana maailmanpalona; verenvuodatuksen ennennäkemätön laajuus ja julmuus ovat saaneet sen syöpymään jokaisen sen jälkeisen sukupolven tietoisuuteen. Ja silti tästä hävityksestä ja kärsimyksestä syntyi mahdollisuuksia maailmaan vakautta tuovalle uudelle järjestykselle – eritoten Pariisin rauhankonferenssissa, joka alkoi sata vuotta sitten tänä päivänä. Huolimatta toistuvista kriiseistä, joihin kansainväliset suhteet ajautuivat, Shoghi Effendi pystyi sitä seuranneina vuosina näkemään ”aikakauden hengen kanssa sopusoinnussa toimivien voimien edistymistä, vaikka miten hetkittäistä”. Nämä voimat ovat yhä vieneet ihmiskuntaa kohti rauhan aikakautta – ei pelkästään kohti rauhaa, joka tekee aseelliset yhteenotot mahdottomiksi, vaan yhteisöllistä olotilaa, joka ilmentää ykseyttä. Tästä huolimatta matkaa on vielä pitkälti, ja eteneminen on katkonaista. Me pidämme tänä hetkenä suotuisana tarkastella tällä matkalla edistymistä, nykyaikana rauhaa uhkaavia haasteita ja sitä panosta, joka bahá'íta pyydetään antamaan rauhaan pääsemiseksi.
- 2 Viimeksi kuluneiden sadan vuoden aikana on ollut ainakin kolme historiallista hetkeä, jolloin on vaikuttanut siltä, että ihmisrotu oli tavoittelemassa todellista, kestävää rauhaa, vaikka se ei siihen koskaan yltänyt niiden heikkouksien vuoksi, joita se ei pystynyt voittamaan. Ensimmäinen hetki oli Pariisin rauhankonferenssin tuloksena perustettu Kansainliitto, järjestö, jonka perustajien tarkoituksena oli turvata rauha kansainvälisellä tasolla. Se oli keino, jonka avulla ensimmäistä kertaa historiassa on Bahá'u'lláhin maailman hallitsijoille määräämä yhteisen turvallisuuden järjestelmä ”otettu vakavasti, siitä neuvoteltu ja se on pantu koetukselle”. Sodan päättänyt rauhansopimus oli viime kädessä kohtalokkaan vajavainen, eikä Kansainliitto kyennyt estämään uutta maailmansotaa, jonka historioitsijat ovat arvioineet tuhoisimmaksi sodaksi ihmiskunnan historiassa. Aivan kuten ensimmäinen merkittävä askel kohti maailmanrauhaa otettiin kauhistuttavan sodankäynnin ajanjakson jälkeen, samoin otettiin toinenkin, jolloin ei ainoastaan muodostettu Yhdistyneiden kansakuntien järjestöä Kansainliiton tuhasta vaan syntyi myös kansainvälisten taloudellisten

laitosten järjestelmä ja historiallisia edistysaskeleita otettiin ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden saralla. Monista siirtomaavaltojen alaisista hallintoalueista tuli nopeassa tahdissa itsenäisiä valtioita, ja alueellista yhteistyötä koskevat järjestelyt lisääntyivät huomattavasti monipuolisuudeltaan ja laajuudeltaan. Sodanjälkeisille vuosikymmenille oli kuitenkin myös ominaista uhkaava ilmapiiri ja usein maailman kahden suurvaltaryhmittymän välinen avoin vihamielisyys. Tämä yleensä kylmäksi sodaksi kutsuttu jännitys purkautui oikeiksi sodiksi eri alueilla maailmassa ja vei ihmiskunnan pelottavan lähelle ydinasein käytävää sotaa. Sen rauhanomainen päättyminen kahdenkymmenennen vuosisadan lopulla oli suuri helpotus, joka johti siihen, että avoimesti vaadittiin uuden maailmanlaajuisen järjestyksen perustamista. Tämä oli kolmas hetki, jolloin yleismaailmallinen rauha vaikutti mahdolliselta saavuttaa. Ponnistukset luoda uusia järjestelmiä kansainvälistä yhteistyötä varten ja vahvistaa nykyisiä saivat paljon vauhtia, kun Yhdistyneet kansakunnat kutsui koolle sarjan maailmankonferensseja ihmiskunnan tulevaisuudelle tärkeistä aiheista. Uusia mahdollisuuksia yhteisymmärrykseen tuli esiin, ja edistystä vauhdittava yhteistyöhenki näkyi myös eräille oikeutta jakaville kansainvälisille laitoksille annetuissa valtuuksissa. Tämä määrätietoinen, neuvotteleva kehitys huipentui vuosisadan vaihteessa kansalaisjärjestötapoamiseen Millennium Forumiin, kokoukseen, jossa oli edustajia yli tuhannesta kansalaisyhteiskunnan järjestöstä useammasta kuin sadasta maasta. Sitä seurasi vuosituhattu huippukokous Millennium Summit, ennennäkemätön maailman johtajien kokoontuminen, joka johti yksimielisyyteen ihmiskunnan yhteistä tahtotilaa edustavista tavoitteista. Ne saivat nimen vuosituhattavoitteet, ja niistä tuli yhteistoimintaa ohjaava tekijä huippukokousta seuraavina vuosina. Nämä monenlaiset edistysaskeleet – huolimatta niiden useista vajavuuksista ja puutteista ja niistä kauhistuttavista taisteluista, joita edelleen puhkesi tänä aikana – ovat kuitenkin osoituksia siitä, miten maailman kansojen koko maailman kattava tietoisuus lisääntyy laajamittaisesti, asteittain mutta vääjäämättömästi ja miten niitä vetävät puoleensa yleismaailmallinen oikeudenmukaisuus, yhteisvastuullisuus, yhteistoiminta, myötätunto ja tasavertaisuus.

- 3 Nykyisen vuosisadan koittaessa alkoi uhkaavasti näkyä uusia haasteita. Ajan myötä ne voimistuivat ja johtivat niiden lupaavien eteenpäin vievien askelten pyörtämiseen, joihin edellinen vuosisata oli päättynyt. Nykyään kaikkialla yhteiskunnissa vallalla olevista suuntauksista monet ajavat ihmisiä erilleen eivätkä tuo heitä yhteen. Vaikka köyhyiden äärimmäisin muoto on vähentynyt maailmanlaajuisesti, poliittiset ja taloudelliset järjestelmät ovat mahdollistaneet sen, että pienet nurkkakunnat vaurastuvat räikeän ylettömästi – tilanne, joka lietsoo maailmanpolitiikan pohjimmaista epävakautta. Yksityisen kansalaisen, valtaa käyttävien elinten ja koko yhteiskunnan välinen vuorovaikutus on usein vaivalloista, koska niistä yhden jos toisenkin johtoasemaa ajavat ovat ajattelutavassaan yhä taipumattomampia. Uskonnolliset äärisuuntaukset kierouttavat yhteisöjen ja jopa kansakuntien olemusta. Niin monien yhteiskunnallisten järjestöjen ja elinten heikkoudet ovat luonnollisesti johtaneet kansalaisten luottamuksen heikkenemiseen, mutta tätä ovat järjestelmällisesti käyttäneet hyväkseen omaa etuaan ajavat, jotka pyrkivät horjuttamaan kaikkien tietolähteiden uskottavuutta. Tietyt yhteiset eettiset periaatteet, jotka näyttivät olevan vahvistumassa tämän vuosisadan alussa, ovat murenneet, mikä uhkaa sitä vallalla olevaa yhteistä käsitystä oikeasta ja väärästä, joka on eri elämäntiloilla onnistunut pitämään ihmiskunnan alhaisimmat taipumukset kurissa. Ja halukkuus osallistua kansainväliseen yhteistoimintaan, mikä kaksikymmentä vuotta sitten

oli merkki maailman johtajissa vahvasti vaikuttavasta ajatustavasta, on joutunut uudelleen voimistuvien rasismien, kansallismielisyyden ja ryhmäkuntaisuuden voimien uhkaamaksi ja ahdistamaksi.

- 4 Näin ovat hajottavat voimat taas kokoamassa rivejään ja saamassa lisää jalansijaa. Olkoon niin. Ihmiskunnan yhdentymistä on mahdoton minkään inhimillisen vallan pysäyttää; menneiden aikojen profeettojen ja Jumalan asian Alkuunpanijan itsensä antamat lupaukset todistavat tästä totuudesta. Tästä huolimatta se tie, jolle ihmiskunta lähtee saavuttaakseen määränpäänsä, voi hyvinkin olla mutkikas. Maapallon keskenään kiistelevien kansojen nostattama melske uhkaa jokaisessa yhteisössä hukuttaa alleen niiden jalojen sielujen äänen, jotka vaativat loppua vastakkainasettelulle ja taisteluille. Niin kauan kuin tämä vaatimus jää huomiotta, ei ole mitään syytä epäillä sitä, että maailman nykyinen epäjärjestyksen ja sekasorron tila pahenee – mahdollisesti tuhoisin seurauksin – kunnes kuritettu ihmiskunta näkee hyväksi ottaa uuden merkittävän askeleen, kenties tällä kertaa ratkaisevan, kohti kestävää rauhaa.
- 5 Yleismaailmallinen rauha on se määränpää, jota kohti ihmiskunta on ollut kautta aikain etenemässä luomakunnan Luojan asteittain ilmoittaman Jumalan sanan vaikutuksen alaisena. Shoghi Effendi kuvaili ihmiskunnan etenemistä kohti yhteisöllisen elämänsä uutta, maailmanlaajuista vaihetta yhteiskunnallisena kehityksenä, ”kehityksenä, jonka ensimmäisenä alkuasteena on ollut perhe-elämän alkaminen, jonka seuraava kehitysvaihe on ollut heimon yhteishengen saavuttaminen, joka vuorostaan on edelleen johtanut kaupunkivaltioiden muodostumiseen ja edennyt myöhemmin itsenäisten ja riippumattomien kansakuntien syntyymiseen”. Nyt Bahá'u'lláhin tulon myötä ihmisrotu on täysi-ikäisyytensä kynnyksellä. Maailman ykseys on lopulta mahdollista. Maailmanlaajuinen järjestys, joka yhdistää kansakunnat ihmiskunnan suostumuksella, on ainoa riittävä vastaus epävakautta aiheuttaville voimille, jotka uhkaavat maailmaa.
- 6 Huolimatta siitä, että maailman ykseys on mahdollista – vieläpä vääjäämätöntä – sitä ei kuitenkaan voida saavuttaa hyväksymättä varauksetta ihmiskunnan ykseyttä, jonka Suojelija kuvasi olevan ”tukipiste, jonka varassa kaikki Bahá'u'lláhin opetukset kiertävät”. Miten oivaltavasti ja kaunopuheisesti hän selittikään tämän tärkeimmän periaatteen kauaskantoiset seuraukset! Selvästi hän näki myrskyisän maailmanpolitiikan keskellä, miten uuden järjestyksen lähtökohtana tulee olla se tosiasia, että ihmiskunta on yksi kansa. Kansakuntien välisiä – ja niiden sisäisiä – valtavan moninaisia suhteita on kaikkia tarkasteltava uudelleen tässä valossa.
- 7 Tällaisen tulevaisuudennäkemyksen toteutumiseen tarvitaan ennemmin tai myöhemmin historiallinen valtiomiestaidon voimannäyte maailman johtajilta. Valitettavasti yhä puuttuu riittävä tahto ryhtyä tähän voimannäytteeseen. Ihmiskuntaa pitää otteessaan epävarmuus omasta identiteetistään, kun eri kansat ja ryhmät tekevät kaikkensa määrittääkseen itsensä, paikkansa maailmassa ja tapansa toimia. Vailla näkemystä yhtäläisestä identiteetistä ja yhteisestä päämäärästään ne ajautuvat kilpaileviin aatesuuntiin ja valtataisteluihin. Kaikesta päättäen lukemattomat muunnelmat ”meistä” ja ”heistä” määrittävät eri ryhmien identiteetit yhä kapeammin

ja toisilleen vastakkaisina. Ajan kuluessa tämä pirstoutuminen toisistaan eriäviksi eturyhmiksi on heikentänyt yhteiskunnan yhteenkuuluvuutta. Kilpailevia käsityksiä jonkin tietyn kansan johtoasemasta kaupitellaan ja torjutaan se totuus, että ihmiskunta on yhteisellä matkalla, jolla kaikilla on merkittävä osa. Ajatelkaa, miten mullistavan erilainen tällainen rikkonainen käsitys ihmisen identiteetistä on verrattuna siihen, joka on seurausta ihmiskunnan ykseyden hyväksymisestä. Tästä näkökulmasta katsoen ihmisperheelte ominainen moninaisuus rikastuttaa sitä entisestään eikä suinkaan ole ristiriidassa sen ykseyden kanssa. Ykseyteen, niin kuin se bahá'í-uskossa ilmenee, sisältyy olennainen käsitys moninaisuudesta, mikä erottaa sen yhdenmukaisuudesta. Nimenomaan rakkaus kaikkia ihmisiä kohtaan ja vähäpätöisempien uskollisuudentunteiden näkeminen toisarvoisina ihmiskunnan parhaaseen verrattuina on se, mikä auttaa tekemään maailman ykseydestä totta ja auttaa ihmisten moninaisuuden lukemattomia ilmentymiä saamaan korkeimman täyttymyksensä.

- 8 Uskonnon tehtävä on edistää ykseyttä sovittamalla yhteen eriluonteiset ainekset ja vaalimalla joka sydämessä epäitsekästä rakkautta ihmiskuntaa kohtaan. Uskonnollisille johtajille on tarjolla erinomaiset mahdollisuudet edistää toveruutta ja sopusointua, mutta nämä samat johtajat voivat myös lietsoa väkivaltaa käyttämällä vaikutusvaltaansa kiihkomielisyyden ja ennakkoluulojen palon ruokkimiseen. Bahá'u'lláh'in uskonnosta kirjoittamat sanat ovat painokkaita: "Älkää tehkö siitä kiistan ja riidan aihetta", Hän varoittaa. "– – kaikkien maan päällä asuvain rauha", kuuluu "Jumalan periaatteisiin ja säädöksiin".
- 9 Koko ihmiskuntaan ulottuvan rakkauden omakseen ottanut sydän tuntee varmasti tuskaa joutuessaan kasvokkain sen kärsimyksen kanssa, jota niin monet joutuvat kestämaan epäykseyden vuoksi. Jumalan ystävät eivät voi kuitenkaan eristäytyä ympärillään olevan yhteiskunnan lisääntyvästä sekasorrosta. Heidän on myös varottava sotkeutumasta sen kiistoihin tai ottamasta tavakseen sen riitamielisiä menettelytapoja. Miten synkältä tilanne saattaakin näyttää minään tiettyä aikana, miten lohduttomilta välittömät näkymät ykseyden toteuttamiseksi voivatkin vaikuttaa, epätoivoon ei ole mitään syytä. Maailman huolestuttava tila voi ainoastaan kannustaa meitä vahvistamaan sitoutumistamme rakentavaan toimintaan. "Nämä eivät ole hyvinvoinnin ja menestyksen päiviä", varoittaa Bahá'u'lláh. "Koko ihmiskunta on sairauksien kourissa. Siispä ponnistelkaa sen elämän pelastamiseksi tämän tervehdyttävän lääkkeen avulla, jonka erehtymättömän Lääkärin kaikkivaltias käsi on valmistanut."
- 10 Rauhan aikaan saaminen on velvollisuus, joka koko ihmisrotu kutsutaan täyttämään. Bahá'illa oleva vastuu tukea tätä kehityskulkua muotoutuu ajan myötä, mutta he eivät ole koskaan olleet pelkkiä sivustaseuraajia – he tukevat omalla panoksellaan niiden voimien vaikutusta, jotka johdattavat ihmiskuntaa kohti ykseyttä. Heitä haastetaan olemaan maailmaa nostattava hiiva. Pohtikaa Bahá'u'lláh'in sanoja:
- 11 Omistautukaa ihmislasten hyvinvoinnin ja levollisuuden edistämiseen. Keskittäkää ajatuksenne ja tahtonne maan kansojen ja sukukuntien kasvattamiseen, jotta maailmaa

repivät ristiriidat kaikkein korkeimman nimen avulla kenties saataisiin poistetuksi sen kamaralta ja jotta koko ihmiskunnasta tulisi yhden järjestyksen kannattajia ja yhden kaupungin asukkaita.

- 12 'Abdu'l-Bahá myös tähdensi, miten tärkeä on se panos, jota bahá'ilta pyydetään maailmanrauhan aikaan saamiseksi:

13 – – rauha tulee ensin perustaa yksilöiden kesken, kunnes se johtaa lopulta kansakuntien väliseen rauhaan. Sen vuoksi, oi te bahá'it, ponnistelkaa kaikin voimin luodaksenne Jumalan sanan voiman avulla aitoa rakkautta, henkistä kanssakäymistä ja kestävät siteet yksilöiden välille. Tämä on teidän tehtävänne.

- 14 ”Lupaus maailmanrauhasta”, sanoma, jonka me osoitimme maailman kansoille vuonna 1985, esitti bahá'-näkökulman maailman tilaan ja yleismaailmallisen rauhan edellytyksiin. Se myös tarjosi maailmanlaajuisen bahá'-yhteisön tutkisteltavaksi esimerkiksi, joka voisi vahvistaa toivoa siitä, että ihmisrodun yhdistäminen on mahdollista. Tämän jälkeisinä vuosina Bahá'u'lláhlin seuraajat ovat kärsivällisesti kehittäneet tätä esimerkkiä ja työskennelleet muiden ympärillään olevien kanssa rakentaakseen ja laajentaakseen Hänen opetuksiinsa perustuvaa yhteiskunnallista järjestelmää. He ovat oppimassa, miten vaalitaan yhteisöjä, jotka ilmentävät niitä rauhan edellytyksiä, jotka me erittelimme vuonna 1985. He luovat ympäristöjä, joissa lapsia voidaan kasvattaa vailla minkäänlaisen rodullisen, kansallisen tai uskonnollisen ennakkoluulon häivää. He puolustavat naisten täyttä tasavertaisuutta miesten kanssa yhteisön asioiden hoitamisessa. Heidän koulutusohjelmansa ovat vaikutuksiltaan mullistavia ja kattavat elämän sekä aineelliset että henkiset puolet, ja niihin otetaan avosylin mukaan kaikki, jotka haluavat antaa oman osansa yhteisön hyvinvoinnin edistämiseen. Orastavassa yhteiskunnallisessa vaikuttamisessa voidaan nähdä heidän halunsa korjata ihmiskuntaa vaivaavat lukuisat epäkohdat ja voimaannuttaa jokainen ihminen muuttumaan tienraivaajaksi uuden maailman rakentamisessa. Innoittajanaan käsitys mashriqu'l-adhkárista he kutsuvat hartaustilaisuuksiinsa kaikkien uskontojen seuraajia ja myös uskonnottomia. Nuoret, joille on tunnusomaista sitoutuminen rauhaan ja oikeudenmukaisuuteen perustuvaan yhteiskuntaan, saavat samanhenkiset ikätoverinsa tulemaan mukaan rakentamaan yhteisöjä tälle perustalle. Paikallisen henkisen neuvoston laitokseen sisältyy henkinen arvovalta ja hallinnollinen kyky hallita nöyrästi palvelleen, ratkaista ristiriidat ja rakentaa ykseyttä. Vaalimenettely, jonka kautta nämä neuvostot muodostetaan, on itsessään rauhan ilmentymä, toisin kuin se myrkynkylvö ja jopa väkivalta, joka usein liittyy vaaleihin yhteiskunnassa laajemmaltikin. Avoimen, laajenevan yhteisön kaikkiin näihin puoliin sisältyy luonnostaan kaiken lähtökohtana sen hyväksyminen, että koko ihmiskunta on yhden ainoan Luojan lapsia.

- 15 Ystävät kehittävät myös kykyään saada ympärillään olevia ihmisiä vakaumuksesta, kulttuurista, yhteiskuntaluokasta tai etnisestä taustasta riippumatta mukaan keskustelemaan siitä, miten saada aikaan henkistä ja aineellista hyvinvointia jumalallisten opetusten järjestelmällisen toteuttamisen avulla. Yksi ilahduttava tulos tästä kasvavasta kyvystä on yhteisön lisääntynyt kykenevyys vaikuttaa merkityksellisellä tavalla yhteiskunnassa käynnissä olevaan julkiseen keskusteluun monenlaisista

tärkeistä aiheista. Joissakin maissa johtajat ja ajattelijat, jotka pyrkivät vastaamaan yhteiskuntansa kohtaamiin haasteisiin, osoittavat yhä enemmän arvostusta bahá'iden tarjoamia näkökantoja kohtaan. Tämä vaikuttaminen pukee sanoiksi Bahá'u'lláhin ilmoituksesta saatuja oivalluksia, hyödyntää eri puolilla maailmaa uskoville karttuvia kokemuksia ja pyrkii nostamaan keskustelun sen kaunaisuuden ja kiistelyn yläpuolelle, joka niin usein estää yhteiskunnallisen keskustelun edistymisen. Lisäksi bahá'iden harjoittama neuvottelu antaa lisäpontta heidän esittämilleen ajatuksille ja päätelmille. Koska Bahá'u'lláhin seuraajat tiedostavat sopusoinnun tärkeyden ja eripurana hyödyttömyyden, he pyrkivät luomaan sellaiset olot, jotka parhaiten edistävät ykseyden syntyä missä tahansa ympäristössä. Meitä innostaa nähdä uskovien laajentavan ponnistuksiaan osallistua yhteiskunnalliseen keskusteluun – etenkin niiden ystävien, jotka työelämässä toimiessaan pystyvät antamaan osansa keskusteluihin, jotka suoraan liittyvät rauhaan.

- 16 Bahá'ille rauhan saavuttaminen ei ole vain pyrkimys, johon he suhtautuvat myönteisesti, tai tavoite, joka täydentää heidän muita päämääriään – se on aina ollut tärkein tehtävä. Toisessa muistiossa, jonka 'Abdu'l-Bahá osoitti Haagissa toimineelle rauhanjärjestölle Central Organization for a Durable Peace, hän vakuutti, että ”halumme rauhaan ei perustu vain järkeen: siinä on kysymys uskonnollisesta vakaumuksesta, ja se on yksi Jumalan uskon ikiaikaisista peruskivistä”. Hän huomautti, että rauhan toteuttamiseen maailmassa ei riitä se, että ihmisille kerrotaan sodan kauhuista:
- 17 Nykyään yleismaailmallisen rauhan edut on tunnustettu kansan keskuudessa, ja samoin sodan vahingolliset seuraukset ovat selviä ja ilmeisiä kaikille. Mutta tässä asiassa tieto ei ole läheskään riittävää: Tarvitaan toimeenpanevaa voimaa rauhan saamiseksi aikaan kaikkialla maailmassa.
- 18 ”Me uskomme lujasti”, hän jatkoi, ”että tämän suuren hankkeen toimeenpaneva voima on Jumalan sanan läpitunkeva vaikutus ja Pyhän hengen vahvistukset.”
- 19 Varmastikaan kukaan maailman tilasta tietoinen ei näin ollen voi olla antamatta kaikkeaan tälle hankkeelle ja olla tavoittelematta näitä vahvistuksia – vahvistuksia, joita myös me hartaasti rukoilemme Pyhällä kynnyksellä teidän edestänne. Rakastetut ystävät: Ne antaumukselliset ponnistukset, joita te ja samanhenkiset yhteistyökumppaninne teette, jotta voitte rakentaa henkisille periaatteille pohjautuvia yhteisöjä, toteuttaa näitä periaatteita käytännössä yhteisöjenne parantamiseksi ja tarjota tästä syntyviä oivalluksia – nämä ovat ne taatuimmat tavat, joilla voitte jouduttaa maailmanrauhan lupauksen täyttymistä.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]